

на ромското семейство. Тук получаваме данни, че 21,5% от нуждаещите се от помощ болни на практика не я получават. Възможно е в преобладаващата част от случаите да става дума за необходимостта от медицинска помощ и специализирани грижи, които болните по различни причини са възпрепятствани да получат. В други случаи вероятно става дума за възрастни и стари хора, които се нуждаят от целодневно обгрижване, но поради трудовата заетост на останалите възрастни членове на домакинството не могат да я получат в необходимата степен. Бедността, финансовите затруднения или затвореността на групата почти напълно изключват ползването на платени услуги от медицински лица или социални асистенти в специализирани частни институции или при домашни условия. През 2006 г. Министерството на труда и социалната политика въведе длъжността „социален/домашен асистент“ за безработни лица, които се грижат за инвалиди, най-често членове на собственото им семейство, и които по този начин имат възможност да получават минимална работна заплата, всички видове социални осигуровки и трудов стаж. Но приложението на тази програма е много ограничено финансово и е допълнително затруднено от огромни бюрократични трудности.

Данните от изследването „Здравето и ромската общност: анализ на ситуацията в Европа“ показват, че в най-голяма степен се посрещат нуждите от медицинска помощ и грижи за децата (при 83,3% за най-малките и 66,7% при поотрасналите деца) и за старите хора. Една трета от болните лица между 16- и 44-годишна възраст имат нужда от помощ, но не я получават. Това са хората в най-активна възраст, за които се предполага, че трябва да се грижат за зависимите малки или за болните стари. Проблемът е, че когато те не са добре, често няма кой да се погрижи за тях или пък не могат да си позволят разходите за лечение и се надяват организмът им да се справи сам.

Изследването показва, че когато някой в семейството се разболее и има нужда от грижи, солидарността се поема от всички членове на домакинството, макар и в различна степен (виж табл. 80). Жените по-често полагат грижи за болните, но това не е изключително тяхно задължение. Грижите за болните се разпределят между жените и мъжете в съотношение 54:46. Съпрузите и съпругите полагат гри-